Svenska Canada Tidningen
Utgifven hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
325 Logan Avenue. Winnipeg, Man.
Telefon: Garry 3174.

F. M. DAHL, Manager. NILS F:SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50
Förlofningsannonser, Gäskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande ½ tum, enkel spalt. Betalning för annonsorder bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 23 Maj, 1917.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

Bör Skandinaviska centralkomitén öppna läsrum?

Såsom förut omtalats i denna tidning, har inom Skandinaviska Centralkomitén väckts tanke på att upprätta ett läsrum i Winnipeg. En af Centralkomiténs medlemmar, pastor J. P. Zettervall, opponerade sig redan från början mot detta förslag, och i S. C. T. af d. 9 maj framlade han skäl för sin opposition.

Vi åtminstone ha funnit dessa skäl goda och bedja att få understryka, hvad pastor Zettervall sagt. En organisation, som tillkommit för att lindra nöden bland skandinaverna och endast förmått skaffa sig cirka $200 i inkomster om året, har sannerligen icke råd att använda två tredjedelar af denna summa till ett läsrum. Det vore icke rätt att de behöfvande skandinaverna skulle blifva lidande på ett dylikt företag. Det borde vanlig barmhärtighetskänsla säga en.

Skandinaviska Centralkomitén har, som sagdt, tillkommit för att lindra nöden bland skandinaverna. Denna uppgift är synnerligen ädel och vacker. Den bör icke förfuskas genom att verksamheten utvidgas till områden, som aldrig varit afsedda för komitén. De inkomster denna lyckats skaffa sig behöfvas allt för väl till nödens lindrande.

S. C. T. skulle vara den första att uppmuntra ett företag sådant som upprättandet af ett läsrum, men om detta skall ske på bekostnad af nödlidande landsmän, vilja vi sannerligen icke vara med. Initiativet till ett dylikt företag måste komma från annat håll än en välgörenhetsförening, som har kräfvande uppgifter nog ändå. Ett annat skäl föreligger äfven, hvarför vi måste ställa oss afvisande gentemot detta förslag. Vi tro oss veta, att det är från Centralkomiténs ordförande det emanerat. Det är icke första gången han haft storhetsplaner, planer i det blå. Han har vid flera tillfällen velat slå på stort utan att reflektera öfver hvarifrån medlen skola tagas. Därför har ock mer än en sak gått sönder i hans händer. Vi ha äfven skäl att misstänka, att han kommit fram med detta förslag för att själf få dominera och göra sitt inflytande gällande bland svenskarna. Han vill säkerligen blifva den, som utväljer den litteratur, som skulle förekomma i läsrummet, och då kan man lätt tänka sig, att den blir af sådan art, att endast få skandinaver brydde sig om att begagna sig af läsrummet. Vi ha förut yrkat på denne ordförandes afgång, och detta yrkande förblir vårt pretærea censeo.

Initiativet till ett skandinaviskt — eller ännu hellre svenskt — läsrum i Winnipeg måste, som sagdt, komma från annat håll än från Centralkomitén. Hvarifrån äro vi icke beredda att nu säga. Möjligen kan det förväntas komma från det nybildade Svenska förbundet i Canada, när detta väl kommer i gång med sitt arbete. Detta förbund är visserligen af mera evklusiv art, men sådana uppgifter som att upprätta läsrum i svenska centra torde ändock kunna tänkas komma inom ramen för dess verksamhet.

Vive la France!

Dessa ord ha i dessa minnesvärda fästdagar fyllt luften i New York och säkerligen hafva dessa lefverop för Frankrike varit ärligt och uppriktigt menade, skrifver "Nordstjernan" i New York. De hafva tillropats de tvenne män, som, då kriget bröt ut, hade att närmast skuldra ansvaret. Det var Joffre, som fick sköta den militära delen och Viviani den diplomatiska.

Det var Joffre, som satte en damm för den tyska stormfloden, som valtrade mot Paris och genom sin fältherrebragd för evärdeliga tider förskaffade sig en rangplats bland historiens främste krigare. Vivianis bragd var ej af mindre betydenhet. Han brakte ordning ur kaos, lugnade de panikslagna och organiserade Frankrikes krafter att möta fienden.

Bägge hafva väl fylit sitt värf mot sitt fädernesland och att de måst lämna makten i andra händer, innebär inte något som helst nedsättande för dem. Frankrike har sändt dem på en mission, som är af utomordentlig vikt. De hafva äfven härvidlag till fullo motsvarat den franska nationens förväntningar. Förenta Staterna har mottagit de franska emissarierna med öppna armar och genom deras förmedling har ett vänskapsband mellan de bägge republikerna — förut starkt nog — knutits än fastare. Länge kommer det ej heller att dröja, förrän detta vänskapsband skall stärkas med blod på slagfältet.

De principer, som voro ledande för den franska revolutionen: Frihet, Jämlikhet och Brödraskap, hafva ock städse varit de ledande grundprinciperna för vår nation och det är därför ej underligt att mottagandet af dessa Frankrikes söner, som representera det bästa och det noblaste i den franska folkkaraktären, har blifvit så hjärtligt, som det verkligen har blifvit. Denna hjärtlighet är inte något upptrummadt, någon stämning för tillfället, något fästrus, den bottnar betydligt djupare än så. Af alla nationer, som deltagit i denna fruktansvärda kamp, torde ingen nation hafva förskaffat sig en så allmän aktning som den franska. Den aktningen sträcker sig icke blott till vän utan ock till fiende. Frankrike har visat, att det ej var, som många belackare påstodo, en dekadantnation, utan tvärtom större och kraftigare, mera besjälad af sann patriotism, färdig till hvilka uppoffringar som helst än den någonsin förr varit. Frankrike står som ett föredöme för hela världen och främst för den republikanska världen.

Vive la France!

En ny tid.

"Det finns icke längre något rum för klassvalrätten i Preussen", skrifver kejsar Wilhelm till rikskanslärn. In i allra senaste tid ha prof. Kjelléns tyska lärofäder med stor djupsinnighet utvecklat att just detta det mest orättfärdiga af alla valsystem var en af de pelare hvarpå rikets storhet hvilade, skrifver Dagens Nyheter. Redan Bismarck karaktäriserade detta plutokratiska system som "det eländigaste i världen". Men högerprofessorer utvecklade att det var "en praktisk nödvändighet" för att bevara ledningen hos den preussiska kronan, som i sin ordning är hela riksbyggnadens hörnsten.

Och nu denna underliga vår i världskrigets tredje år betygar kronans bärare själf högtidligen att denna klassvalrätt icke har något rum i framtidens utveckling. Både den preussiska kronan och riksenheten behöfva en solidare grund och den skall sökas i förtroendet till ett "troget, tappert, dugligt och högt utvecklat folk". Programmet är omedelbara och hemliga val till deputeradekammaren och en fullständig revision af herrehuset. Det senare är det mest aristokratiska öfverhus i världen. Det består af de kungliga prinsar som monarken inkallar, hufvudmännen för vissa förnäma släkter, af konungen för lifstid utsedda enskilda personer samt de ledamöter kronan valt, likaledes för lifstid, efter förslag af vissa stift, universitet, städer m. m. Nu heter det i kejsarens reskript att "herrehuset skall kunna göras mera lämpligt för den kommande tidens väldiga kraf, om det i vidsträcktare och jämnare omfattning än hittills i sin midt förenar ledande män från folkets olika kretsar och yrken, utmärkta genom sina medborgares aktning".

Det är en grundlig afskrifning af hela preusseriet på författningens område som ställes i utsikt. Kejsaren tar det steg som den kloka och seende konservatismen alltid väljer. Han träder själf i spetsen för reformrörelsen i hopp att på det sättet begränsa den. Förmodligen är den tanken honom icke främmande att förändringen kommer att bli ännu mer radikal än han här antyder. Och när han förordar uppskof med dess genomförande till efter kriget, så dölja säkerligen icke däri något hopp om att kunna undgå alltsammans. Den möjligheten existerar ej. Det görs icke häller något försök att komma förbi med hänvisning till den i Sverige predikade dogmen att det är opatriotiskt att tala om författningsreformer när riket är i nöd och fara. Dröjsmålet motiveras uteslutande därmed att de vid fronterna kämpande miljonerna böra få göra sin röst hörd vid det förestående systemskiftet.

Hugget och Stucket

NORRÖNA, vår ärade norska samtida här i staden, är att lyckönska. Den synes nämligen ha fått en verklig tidningsman till redaktör.

•

I ett mycket vänligt privat bref från en aktad prästman i västern beklagas det sätt, den religiösa diskussionen i S. C. T. understundom förts på. Prästmannen ifråga tillägger emellertid: "I detta fall såväl som i andra är väl det ordspråket sant, att det ej är ens fel att två träta." Vidare föreslås, att alla bref, som beröra religiösa ämnen, kastas i papperskorgen.

•

Man gläder sig öfver dylikt frisinne hos en svensk-canadensisk prästman, hvilken i samma bref äfven bekänner, att han medarbetat i flera radikala tidningar i Sverige. och "fullständigt sympatiserade med Staaffs ministär." Man gläder sig, som sagdt, öfver dylika vittnesbörd, helst då man har prof. Lagers prestationer i godt minne.

•

Frågan för veckan.

Hur skall det canadensiska folket mottaga tvångsutskrifning?

•

En svensk affärsman vid namn Gustaf Karlsson tedde sig för de danska tulltjänstemännen väl teaterkorpulent när han härom dagen skulle gå ombord på färjan i frihamnen för att fara till Malmö. En undersökning i visitationsrummet gaf vid handen att fetman bestod af ett tjog cykelringar som han trädt öfver sin lekamen. Han lämnade lokalen mera smal än glad.

•

"Restauratören" återger i sitt senaste nummer en skildring från ett hotellbesök på 1600-talet som gjorts af ingen mindre än Erasmus Rotterdamus. Han måtte ha blifvit mycket ovänligt mottagen, hvilket man kan förstå af följande utdrag:

Då man kommer fram hälsar ingen, så att det ej skall se ut som om man frågade mycket efter gäster, ty värdshusvärdarna anse detta för smutsigt och förnedrande och ovärdigt det tyska allvaret. Sedan du har skrikit en lång stund, sticker någon in sitt hufvud genom lilla fönstret i det uppeldade rummet, liksom en sköldpadda som dyker ur sitt skal. Denna utkikande varelse måste man nu fråga om man förstår du att du får stanna kvar. Din fråga efter stallet besvaras med en handrörelse. Där kan du sköta om din häst efter behag, enär inga tjänare hjälpa till. Är det ett berömdare värdshus, så visar dig en dräng stallet och den inte vidare bekväma platsen för hästen.

När Erasmus sedan kommer in för att äta och få en sofplats möter han samma ogenhet.

Om det nu faller en gäst in, säger han, att begära ett annat vin för sina pengar, så lätsas man först som om man ej hörde det, men med en uppsyn som ville man mörda den fräcke. Upprepas anhållan, så får han besked: "I detta värdshus ha redan så många grefvar och markgrefvar tagit in och ingen har besvärat sig öfver mitt vin; faller det inte på läppen, så sök upp ett annat värdshus!" Ty endast de adliga bland folket anse de vara människor. Så komma faten med stort larm.

•

Det är kanske inte fullt aktuellt att nu komma med en grammatik i det öfverjordiska språket. Emellertid föreligger en sådan, utgifven af en hr Pihlblad i Kristinehamn, som måste vara särdeles styf tungomålare. Han inte bara skiljer på substantiv, adjektiv, verb och andra ordklasser, utan har reda på 7 deklinationer och 4 konjugationer. Hr Pihlblad har också fått nåden att kunna tolka tungomålet. Genom "en klar förnimmelse i anden, som i öfverensstämmelse och förening med hvad hjärtat känner och erfar åskådliggör för tankarna och förståndet tungotalets betydelse", kan han öfversätta en hel del. Sing kalo kalia, ett yttrande af en syster i Göregrund, betyder: Hjärtats utgjutande i bön är ett innerligt verksamt skydd. Ett uttalande af 1914, Biukasika viradde lax, skall vara: Krigsbasunen har ljudit. Blam, blam, blam; betyder: Lof och ära, ära vare Herren! En broder i Norrboda brukade upprepa å tjå flera gånger, hvarigenom uttrycktes en höggradig tillfredsställelse. Samma innebörd hade ett uttryck, som första gången användts af en syster i Uppsala. Det lydde: Täj a do, ta, ta, ta, ti, taj, å!

Naturligtvis förlorar tungomålet en hel del af sin charm genom att bli begripligt. Det nedsjunker till ett slags religiöst ido.

•

Det danska extrabladet lancerar ett sensationellt rykte om vårens dammoder: i kjolen skall på undre sidan insättas ett fönster af marienglas, så att man kan se själfva höften. Fönstret blir så stort som en femöring, har tidningen inhämtat af de färskaste utländska modejournalerna.

•

Den modernaste vidskepelsen i London är kristallomantiken, som blifvit ett gifvande näringsfång för en mängd charlataner. Den bedrifves på det enkla viset att den som begär kunskap får stirra i en kristallskål medan spåmannen eller spåkvinnan rabblar upp sina ramsor. Den som gärna vill tro kan naturligtvis upptäcka mycket i kristallens ljusspel, särskilt om arrangören förstår at låta belysningen växla. De som uppmuntra detta slags vidskepelse äro vanligen kvinnor som ha anhöriga i kriget och inte kunnat få några underrättelser från dem på naturligt sätt.

•

En landsortstidning berättar att en liten fattig flicka i Småland under en längre tid underhållit sig och sin sjuke fader med timmerhuggning; en månad hade hon förtjänat ihop 53 kr. Tidningen banaliserar den vackra berättelsen med följande sentimentala nonsens:

Månne alla förstå hvilken kraftkälla landet besitter i sin sunda och kärnfriska allmoge? All heder är den i sanning värd.

•

Civilminister O. F. von Sydow lär vara en utmärkt buktalare, berättar den trovärdiga och läsvärda tidningen Grönköpings Veckoblad, och har på detta sätt särskildt blifvit god vän med h. m:t konungen, som tycker att det är mycket lustigt. En gång när hr Sydow blef angripen i riksdagen, var det en röst som sade: får jag pilsner och en smörgås! Alla tittade sig förvånade omkring, och det vart stor uppståndelse, men ingen kunde finna orsaken till det mystiska ljudet, då det upprepade: jo, tack, Hamburger om ni ha från fat! Då började man fnissa, och när rösten åter sade: Skål, Lindhagen! Vi tar väl en jamare! fann sig talmannen böra fråga om diskussionen fick anses afslutad, hvarpå under allmän glädje sades: ja! och man skildes.

•

En del folk förfärar sig öfver att poliskonstaplarna i Winnipeg ämna bilda fackförening. Vi förstå ej detta. De äro väl människor de ock.

•

Alla som lefde på Carl XV:s tid och något så när inom hörhåll för hans bevingade ord visste att kungen i hjärtebottnen var revolutionärt stämd mot kungastät och kungamakt mot och öfver folket, med andra ord, han var en kunglig republikan, hvilket han med sin sprudlande burschikosahumor lät komma zum Vorschein i förtroliga lag, skrifver en insändare i Dagens Nyheter. Sådana saknade han, som kändt, icke, i synnerhet ej bland intelligensens folk, där han umgicks som vederlike, hvilket han i verkligheten var, och hvilket i hög grad chockerade den ceremoniella, om yttre kunglighet måna förnämitet, hvars idol han icke var.

Han var ju äfven opportunist och kände sitt folk och sin tid samt sin plikt emot dem och uppträdde därför såsom kung, när han skulle och måste, och detta med den stil, smak och värdighet som var hans charm. Hans samvetsgranna konstitutionalism hindrade icke — subjektiv som han var — att han knöt handen af maktlystnad, då han, skandinavismens varmhjärtade drömmare, ville ila till Danmarks hjälp, men icke fick. Som grundlagslydig monark måste han böja sig för den bjudande plikten, utan att vår halfö, hvarken till det yttre eller inre, kom i gungning. Han hade valt sitt statsråd enligt tidens kraf och han följde dess råd.

Denne folkkäre kung satt en gång i ett förtroligt lag af intelligenta människor. Samtalet gällde världens gång och utvecklingens framsteg. Kungen tänkte i dubbelt afseende högt om svenska folkets möjligheter i kulturell utveckling.

— Ja, sade han slutligen med en fjärskådande blick, nog går det bra för bror Oscar, men — för bror Oscars pojkar — —

N. F. B.

Brefvet för dagen.

Redaktören,
H. HERR NILS F:SON BROWN,
325 Logan Ave.,
Winnipeg, Man.

Herr redaktör!

Det jäser, skref Ni i förra numret af Svenska Canada-Tidningen. Och sannerligen har Ni ej rätt. Äfven inom den svenska kolonien i Winnipeg jäser det, och det säges, att undertecknad är delvis ansvarig för denna jäsning.

Jag har försport, att det lilla bref, jag tog mig friheten skrifva till pastor V. J. Tengwald åstadkommit underbara saker. I detta bref nämndes, såsom Ni torde minnas, mr G. Hammarstrand något i förbigående. Nu lär mr Hammarstrand ha för afsikt att stämma Eder för att Ni publicerade detta bref. Jag får på det lifligaste beklaga, att jag blifvit orsaken till så oerhörda tråkigheter för Eder.

Det vare långt ifrån mig att vilja nedsätta eller skada min högt värderade vän, mr Hammarstrand, och jag har en smula svårt att förstå huru han i nämnda bref kan finna anledning nog till att draga saken inför domstol. Man törs väl antaga, att allt i brefvet var sant, då aktade medlemmar af Svenska lutherska församlingen äro villiga att svära på det. Och sanningen är ju försvar nog. Den enda stötesten som sedan återstår skulle alltså vara benämningen "Fredag", som jag råkade använda om mr Hammarstrand. Alla veta vi från "Robinson Cruse", att Fredag betyder en god och hängifven vän. Hvilket gifver mig anledning att framlägga följande samvetsfråga: Anser mr Hammarstrand det vara förnedrande att anses vara en god och hängifven vän till präster i allmänhet och pastor Tengwald i synnerhet? F. ö. synes det mig som om benämningen Fredag reflekterade mera på pastor Tengwald än på mr Hammarstrand. Man kunde nämligen möjligen tyda det så att pastor Tengwald endast har en vän. Och så är ju icke förhållandet, såsom svenskarna i Winnipeg väl veta, ty skräddarmästaren på hörnet räknas äfven till de hängifne.

Men det är ej nog med detta. Äfven annat bråk har min ringa skrifvelse gifvit upphof till. Stormiga sammanträden ha hållits af svenska lutherska församlingens styrelse i anledning af detta bref. Pastor Tengwald har presiderat vid dessa föga behagliga möten och lyckades visst genomdrifva, att styrelsen in corpore skulle uppvakta Svenska Canada-Tidningens redaktör och gifva honom en skrapa. Ni satt ju och väntade en hel dag på denna högvördiga församling, men ingen syntes till. De cigarrer Ni skaffat för att bjuda de uppvaktande herrarna på fick Ni röka upp själf. Det säges, att pastorn icke lyckades öfvertala många af styrelsen att vara honom följaktlig på detta korståg. De borde dock ha förstått, att Ni säkerligen mottagit dem med den största älskvärdhet. Ni brukar ju endast sparka ut lifförsäkringsagenter.

Ett nytt stormigt möte här senare hållits, påstås det. Jag vet ej riktigt, hur det aflöpte, men jag har försport, att några af de mest aktade medlemmarna af styrelsen varit oblyga nog att taga parti för undertecknads ringa person och hota med att afgå ur styrelsen. Och så'na ska' kallas Guds barn!

Jag beklagar på det högsta, att jag ställt till allt detta bråk. Jag hoppas, att Ni lyckas komma något så när helskinnad undan denna affär, att Edert straff blir högst halshuggning utan sängkläder.

Eder förbundne,
Calle P.

En advokatfirma, som säger sig handla å mr Hammarstrands vägnar, har tillskrifvit denna tidning och klagat öfver, att dess klient blifvit ärekränkt genom en artikel i numret af den 2 maj 1917 af denna tidning under rubriken "Brefvet för dagen".

Det var icke sagda artikels afsikt att ärekränka någon, och vi tro ej att vi så gjort. Vi kunna ej heller förstå, hvad mr Hammarstrand klagar öfver. Artikeln var icke afsedd att på något sätt ställa honom i ofördelaktigt ljus. OM sagda bref emellertid skulle innehålla något ärekränkande, hasta vi att bedja om ursäkt.

KRIGSKRÖNIKAN.

(Forts. fr. sid. 1.)

ker förmå dem att frångå neutraliteten.

•

Enligt meddelande i Stockholmstidningen Nya Dagligt Allehanda för den 10 dennes lära fackföreningsorganisationerna ha för afsikt att förklara storstrejk i afsikt att åstadkomma radikala förändringar i rösträtten. Bland de fordringar, som framställas, ingår ock en fordran på rösträttens utsträckning till kvinnorna.

•

Ryktet att tyska regeringen ämnade sända förre ambassadören i Washington, grefve von Bernstorff till Stockholm som tyskt sändebud är återigen ute och går, senast kommande från Köpenhamn. Ett telegram därifrån säger att Tyskland är mycket oroligt för en tilltagande lutning mot ententemakterna i Sverige och därför tänker sända dit von Bernstorff, som anses för synnerligen skicklig i att göra propaganda, hvilket rykte han förvärfvade sig på sin diplomatiska post i Amerika.

•

Tidningar i Köpenhamn förkunnade i lördags å. d. att den danske grosshandlaren Bruno Björnbak, hvilken en vecka förut blifvit bötfälld 300,000 kr. för brott mot förbudet för återexport af té, lyckats lista sig i väg mot Amerika utan att erlägga böterna, hvilka motsvarade hans inkomst af den olagliga affären. När han plötsligt försvann, hade han nyss aftjänat trettio dagars fängelsestraff. Han troddes ha förskaffat sig ett utländskt pass och medföljt en norsk ångare till New York.

•

Enligt en uppgift i "Dagens Nyheter" som åberopas i ett telegram från Stockholm i lördags å. d. ha anstalter blifvit vidtagna för en allpolsk konferens i Stockholm, till hvilken delegater redan anländt från ryska, tyska och österrikiska Polen. Bland dem politici och äfven medlemmar af den regering, som grundats af Tyskland och Österrike i den ockuperade ryska delen af landet.

•

Postgången mellan Amerika och de skandinaviska länderna är som bekant för närvarande högst oregelbunden och försenad. Och detta beror hufvudsakligast därpå, att engelsmännen i Halifax icke upprättat någon censurbyrå i likhet med den, som före den 1 februari fanns i Kirkwall. Följden af detta har blifvit att inga af de skandinaviska oceanlinjernas ångare kunna medtaga post. Men dessa ångare — såväl som alla neutrala nationers — måste i alla fall anlöpa Halifax i och för undersökning af lasten o. s. v. både på in- och utresa. Att den neutrala sjöfarten, däribland äfven Förenta Staternas, så länge det var neutralt, fått dyrt betala denna inspektion i brittiska och canadensiska hamnar är självklart. Men numera är ju Förenta Staterna allierad med England och på grund häraf anse många, att det ej vore mer än rätt, att denna inspektion af post, varor och passagerare måtte få öfvertagas af Förenta Staternas regering, så att de tvungna uppehållen i de engelska hamnarna skulle kunna undvikas. Kongressens uppmärksamhet har i dagarna också riktats på denna fråga, i det att den nye representanten från Illinois' sjunde distrikt, Nils Juul, framlagt förslag om en vädjan till presidenten i ärendet. Detta förslag är för närvarande föremål för behandling i representanthusets komité för handelsflottan, och kongressman Juul har vid flera tillfällen varit kallad inför denna komité för att hjälpa till att utreda saken. En dylik omhvälfning skulle naturligtvis medföra mycket arbete och betydande kostnader, som nu bäras af engelsmännen.

•

Stockholm den 20 maj. — Nyheten att de svenska ångarena Vesterland, Aspen och Viken, lastade med spannmål från England, hade sänkts af tyska submariner, mottogs här i går kväll. Ankomsten af ångarna, som lösgifvits enligt den senaste öfverenskommelsen med England, hade väntats ifrigt. Åtta man på Viken och två män på Vesterland omkommo. Stor indignation råder öfver sänkandet, och demonstrationer ha redan ägt rum.

•

Kristiania den 20 maj. — Den norska ångaren Thorum har tagits af en tysk submarin inom den fyra mils gräns, som Norge alltid påstått vara gränsen för norskt territorialvatten. Ångaren hade sändts af den norska regeringen med foder till norra Norge, där sådant är mycket knappt. En norsk torpedbåt sökte hindra kapningen, men använde icke sina kanoner, då submarinen befann sig utanför tremilsgränsen. Diplomatiska förvecklingar väntas.

•

Stockholm den 19 maj. — Ledande medlemmar af ryska flyktingar, som i dag passerade Stockholm på väg till Petrograd, ha förklarat, att de ämna använda sitt inflytande för att förhindra den fred, som projekterats af holländska och skandinaviska radikaler.

•

Stockholm den 14 maj. — Hungersdemonstrationerna fortsätta. I Borlänge blef polisen nödsakad att skjuta på folkmassorna. Två personer skadades.

•

Nya Dagl. Allehanda och Aftonbladet återge rykten, enligt hvilka England skulle öfvertaga Estland, Lifland, Dagö, Ösel, Björkö — som behärskar inloppet till Petrograd — samt Åland som förpantning och säkerhet för ett nytt ryskt lån i England. Alla dessa områden skulle af England besättas tills länet vore betaldt. Blefve denna plan verklighet, tillfogar N. D. A., så vore Sverige för oöfverskådlig tid ställdt under rysk-engelsk kontroll.

New York farmar

TILL SALU

Ny bulletin, beskrifvande 500 farmar till salu i New York stat. Mycket produktiva, fina förbättringar — godt läge och låga priser, $25 till $60 per acre. Fint klimat — bästa marknad i landet — fint skolsystem — förbättrade vägar och fullt med källvatten. Många farmar att arrendera. Farmhjälp önskas för god lön. Många skandinaviska farmare här.

Adressera Bureau of Statistics, State Department of Agriculture, Albany, N. Y.

Skandia Hotel
och
SVENSKA CAFEET,
413 Logan Avenue,
Winnipeg, Man.

Kom ihåg "SKANDIA" är det enda verkligt skandinaviska hotellet i Winnipeg. Glöm nu icke att skrifva ned adressen, så ni kan finna den.

De, som komma in med natttågen, ombedjas hänvända sig till

Room 14, 307 Patrick Street.

M. A. MEYER,
Ägare.

LÄKARE.

415—417 Pritchard Ave., Winnipeg.
Tel. St. John 474.

DR. B. GERZABEK
LAKARE

som erhållit diplom i Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d. assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.

SPECIALIST

för mag- och tunglidande, sjukdom i inälfvorna, könS- och fruntimmerssjukdomar, sår, förlossningar och operationer. Behandling i och utom hemmet, såväl som i mitt privatsjukhus. Besökande läkare å St. Boniface och General hospital.

Mottagningstid: 8—12 f.m., 2—6 e.m. 7—10 på kvällen.

Dr. R. L. HURST

Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Physicians, London. Specialist: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg. Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon Main 814.
Kontorstid: 3—5 och 7—9.
Bostadstelefon Garry 1175.

Dr. C. E. Johnson,
Skandinavisk läkare.
KONTOR: DOMINION BANK,
678 Main Street (Alldeles bredvid Gordon-Mitchells apotek).
Kontorstelefon: Garry 4284.
Privattelefon: St. John 234.

Björnson & Brandson
LAKARE.
Cor. William and Sherbrooke.
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e.m.
Bostadstelefoner: Garry 321 — Garry 769

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialist på ögats, örats, näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton.
Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

SKANDINAVISK ADVOKAT.
Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132
Residens, Sher. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN.
P. O. Box 1656.
WINNIPEG, MANITOBA

PERCHERON BELGIAN & HACKNEY HINGSTAR
till salu på liberala villkor och garanti.
Breeders Lien notes lämpliga för kollektering af hingstbetjäning 50 cents per hundra.
Hingstbok med plats för 100 entrees, 25 cents.
J. H. GRAHAM
Barn: Ave. E., 21st st.
Saskatoon, Sask.

EDMONTON ALTA.

DR. J. BOULANGER
Post Graduate från Paris och London sjukhus. F. d. Klirurg Misericordia Maternity, Montreal
Genito-Urinary Diseases Laboratorium
Kontor och bostad:
10011 Jasper Ave., Edmonton, Alta.
Nästa dörr till Yale Hotel
Telefon 1032.

JACKSON BROS.
Juvelerar- och guldsmedsaffär.
9962 Jasper Ave., East.
Speciellt uppmärksammas postorders.
Ur- och juvelreparationer.
Telefon 1747, Edmonton, Alta.

Fem cents
endast kostar det att finna ut, om våra magic tvättabletter
"WITCHCRAFT"
verkligen äro det underbara tvättunder, som tvättar de smutsigaste kläder snöhvita utan gnidning och utan att äfven det finaste material skadas.
Vi påstå att det är. "Witchcraft" är den största upptäckt vid tvättning af kläder, sedan såpan uppfanns. Dess verkan är helt enkelt underbar och öfverraskande. Det utför arbetet på en tredjedel af den tid, som åtgick, då man använde det gamla tvättbrädet eller tvättmaskinen.
Ett försök skall öfvertyga eder. Insänd 5c. för ett försökspaket idag och använd det nästa tvättdag. Ni skall aldrig ångra det.
Vårt speciella annonspremium fritt med hvarje order.
People's Specialties Co.,
P. O. Box 1836, Dept. 19, Winnipeg.